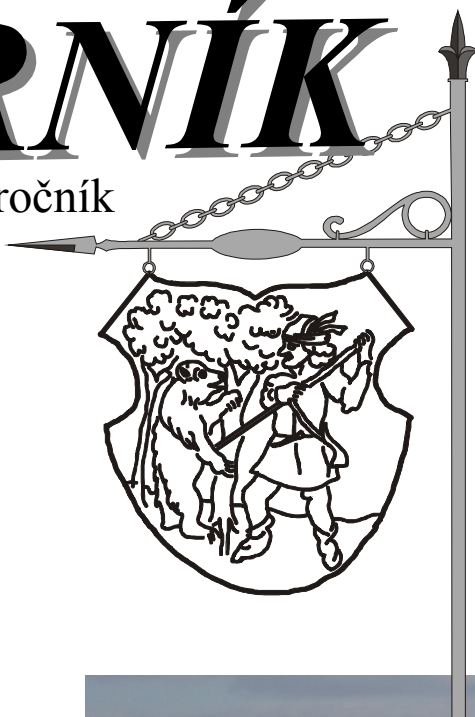

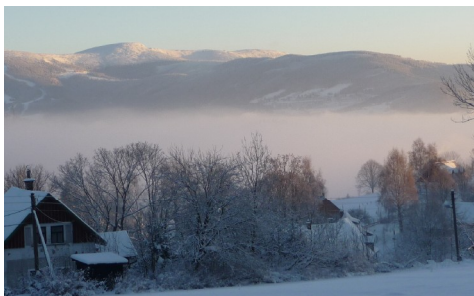
VĚTRNÍK

XLIII. ročník

Leden - únor 2010

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Moto:

Nemůžu se vynadívát. Dneska jsem zas ráda, že žiju ve Vysokém...

(Spontánní výrok jedné paní při pohledu na hory.) Ráno 13. 1. 2010 bylo krásně. Slunečno, modro a bílo.

20. ledna ve středu celé dopoledne totéž a bezvětrí a trochu mrazivo. A 22. v pátek mrazivé slunečné počasí. Pondělí 25. mráz, ledový vítr. 26.- krásně. Mráz. Hustě sněží od 27. večer, v noci i celý druhý den, fouká.

Nejchladnější zima své doby a Havlas Pavlata

Před pěti sty a padesáti lety snad došlo k proslulému ochočení a následně, jak dokazuje nejen znak města Vysokého, k probodnutí medvěda Havlasem Pavlatou (+ 1503). Tehdy totiž nejprve roku 1459 získal na čas král Jiří z Poděbrad právem odúmrti, ať následné soudy s Jenštejnou dopadly jakkoli, zboží hradu Nístějka, za jehož tržní centrum se tradičně pokládá město Vysoké. Král panství asi již roku 1460 daroval opět do šlechtického držení. Králi pokud víme právě jen tehdy jako přímé vrchnosti náležela zvěř v lesích nístějského zboží. Proto by byla krutá zima z roku 1459 na rok 1460 nejpravděpodobnějším možným datováním legendárního ochočení medvěda vysockým sousedem a kostelníkem Pavlatou při pálení milíře v nedalekých rokytnických le-

sích, přesněji prý v místech nynější pasecké Havírny, tehdy zřejmě na území ještě náležejícímu ku Sklenařicím z nichž se Makov a potažmo Paseky teprve později vyčlenily. Pavlata medvěda totiž nevedl na nedaleký hrad panské vrchnosti, ale až do pražských měst, tedy do sídla krále Jiřího, jímž ovšem tehdy nebyl husity poničený Pražský hrad, ale Králův dvůr, na jehož místě stojí známý pražský Obecní dům, vedle brány, na jejímž místě nyní stojí proslulá Prašná brána.

Ostatně velká „zima“ tehdejší „zejmy“, která prý byla v dobových pramenech označena za nejchladnější od konce předchozího, tedy čtrnáctého, století, odpovídá nejen předčasnému probuzení medvěda ze zimního spánku hladu, ale i nutnosti méně obvyklým a oproti letnímu i zdlouhavějším zimním pálením milíře doplnění ztenčených zásob dřevěného uhlí do Pavlatovy kovárně, která

stávala údajně na místě nynější vysoké pošty. Zima tehdy „začala v polovině prosince a trvala až do konce února“, ale Dunaj a Balt byli prý zamrzlími až do 11. případně 17. března 1460, takže byly tyto vodní plochy, tedy řeka a moře, sjízdné s vozy, či alespoň na koních, jak uvádí na stranách 234 – 235 a 242 Jiří Svoboda, Zdeněk Vašků a Václav Cílek ve své „Velké knize o klimatu zemí Koruny české“, vydané v Praze roku 2003. Tomu kupříkladu ztracený vysocký farní zápis „*Prorocství nějakého Havlata Pavlaty, někdy měšťenína města Vysokýho pod Krkonoši o způsobích a proměnách Království českého*“ uvádí odpovídající popis: „*Budou také před zkázou země české veliký větrové bývati, velké zimy, velicí sněhové, ještě větší zimy, nežli tehdáž byly, když já Havlas za mých mladých let pálivši miliř v Rokytnici a nedvěd přišel, velikou zimou nemoha obstáti, pro veliké sněhy zhríval mi se u ohně, já pak házel jsem jemu chleba drobky až sem ho pomalu ukrotil a ukrotivši co sem chleba měl jemu vydal, přišel druhou noc opět sem mu tak činil; až třetí noc, tu sem sobě přichystal a rozpařil houžev březovou, nedvěda hladil, a houžev jemu skrze skřípi prostrčil, a k nim do města Vysokýho na vrch vedl a z Vysokýho do Prahy.*“

Datace Pavlatova činu do zimy před pěti staletími a půlstoletím k tomu by byla ovšem možnou jen za předpokladu, že se událost vůbec stala a není jen literárním příběhem, což nyní již jen těžko z mála dochovaných pramenů určíme.

Michal L. Jakl

Vážení čtenáři Větrníku,

dovolu mi na úvod popřát vám jménem zaměstnanců města vše nejlepší, hodně štěstí, bezpečí, klidu, pohody, tolerance a pochopitelně hodně nezbytného duševního a fyzického zdraví, nejen v začínajícím roce 2010.

Novým rokem vždy přicházejí mnohé změny, které se dotýkají celé škály všelijakých člověčenských činností. Některé budoucí změny budou možná někoho bolet, jiné budou možná kvitovány s povděkem.

S jednou takovou malou změnou přichází i město Vysoké nad Jizerou. Změna se týká zpravodaje města Větrník.

Tento úspěšný zpravodaj je vydáván bez přerušení již 42 let. V současné době je vydáván jako dvouměsíčník, má formát A5, 32 – 36 tiskových stran, cena za zveřejnění reklamy formát A5 činí 200 Kč, počet výtisků 450 – 470 ks, cena 10 Kč za jedno číslo, náklady na tisk a grafickou úpravu činí 20,44 Kč/1 Větrník.

Při letním pohledu na výše uvedené údaje je zcela zřejmé, že něco nesedí. Výroba 20,44 Kč, prodej 10 Kč.

Město dotuje jeden Větrník částkou 10,44 Kč a to nejsou započteny mzdové a věcné náklady redakce. Roční dotace města činí cca 30.000 Kč.

Někteří mohou namítnout, že 30.000 Kč nejsou pro město peníze, které by nemohlo v cca 15 mil. ročním rozpočtu unést. Možná relativní pravda v období relativního dostatku, zcela jistě absolutní hloupost v období absolutního nedostatku.

K dosažení rentability vedou minimálně dvě hlavní cesty, které se mohou

protínat. Navýšení prodejní ceny, snížení nákladů nebo vyvážená kombinace obojího.

Navýšení prodejní ceny na 18 Kč za jeden Větrník, které bylo také zmiňováno při jednání s redakcí, jsem považoval před veřejností za neobhajitelné a zcela zbytečné, když v okolí existují tiskařské a grafické firmy, které jsou schopny zabezpečit stejný rozsah požadovaných služeb za cca poloviční cenu.

Problematika byla zpracována a písemný návrh na řešení jsem předal k projednání zastupitelům města.

Ti na svém zasedání dne 18. 1. 2010 rozhodli následovně, s účinností od 1. vydání v roce 2010.

Větrník zachovat jako dvouměsíčník, tisk nákladem 450 ks, formát A5, počet stran 32, cena za reklamu formát A5 v jednom vydání 400 Kč + 20% DPH, celkem 480 Kč, menší formáty poměrná část, cena jednoho Větrníku 12 Kč. Tiskařské a grafické zpracování zadat subjektu, který předloží nejvýhodnější nabídkovou cenu.

Závěr.

Čtenáři zaplatí za Větrník ročně o 12 Kč více (hodnota 5 housek) a město ušetří cca 27.000 Kč (např. hodnota opravy 3 světel veřejného osvětlení ve Staré Vsi).

Možná jednoduché, ale pravdivé, byť trochu opožděné zjištění.

Ing. Pavel Štěpánek – tajemník MěÚ

29. zasedání městského zastupitelstva v sále hasičské zbrojnice 14. prosince 2009

Byl „otevřen termín“ pro podání žádostí o změny využití pozemků za podmínek určených pro změnu č. 2 ÚPD (dokumentů).

Rozpočet města na rok 2010

S návrhem seznámil pan starosta – **návrh odsouhlasen**

Příjmy – 19.011000 Kč, výdaje 19.010000 Kč

(V závorce skutečnost za rok 2009)

K příjmům:

daně 10.606000 *(9.243000)*

poplatky 8.405000 *(6.347000)*

Některé položky z výdajů: psi, deratizace 10.000; lesy a silnice á 200.000 *(299 a 387 tisíc)*; pitná voda 1.100.000 *(987.000)*, odpadní vody 3.450.000 *(2.344.000)*; školy (MŠ 387 a ZŠ 1.363.000) 1.670.000;

knihovna 360.000 *(345)*; muzeum 790.000 *(689)*; záležitosti kultury 50.000 *(26)*; kulturní památky 30.000; drobná údržba míst.památek 10.000; městský rozhlas 20.000; ostatní sdělovací prostředky 60.000 *(30)*; kultura, církve, SPOZ 60.000 *(20)*; tělovýchovná činnost 20.000 *(2)*; volný čas dětí 10.000; bytové hospodářství 500.000 *(7 miliónů)*; veřejné osvětlení 500.000 *(617.000)*; pohřebnictví 80.000 *(2)*; ing. síť 350.000; studie územního plánování 600.000; komunální služby 800.000 *(720)*; odpady 290.000 *(231)*; vzhled obce a veřejná zeleň, park 520.000 *(325)*; domovy 20.000 *(102)*; pečovatelská služba 240.000 *(240)*; požární ochrana-300.000 *(659)*; místní zastupitelské

orgány – mzdy 1.200.000 (797 tisíc); činnost místní správy, mzdy 3.100.000 (2.497.000); ostatní, sociální výpomoc 20.000 (20); splátky úvěru a sociál. fond 2.680.000.

Žádost pí Jany Klímové, která chce na svých pozemcích vybudovat dva rodinné penziony, o připojení na VAK síť v prostoru výstavby areálu Šachty ski realitní Vysoké, bude vyřízena až po zajištění odborných posudků k problematice připojení na VAK síť v majetku a správě města.

Pí Haně Maturové byl přidělen **byt** a povolena rekonstrukce prostor bývalé společenské místnosti v objektu **DPD** na nájemní byt z jejích prostředků a ty budou následně umořovány formou neplacení nájemného. Na dalším zasedání byla částka k rekonstrukci zvýšena. Žádost o výstavbu lodžie na vlastní náklady byla nechána k posouzení.

Byl povolen **odpis** nedobytných pohledávek ÚCHR a PCH ve výši 19800 Kč. Bylo rozhodnuto, že za **pronajatý objekt** – pavilón D jako skladové prostory firmy Pavel Velagyi částku cca 10000 Kč ročně odevzdá ústav ve prospěch města.

Jednalo se o rozpočtových změnách, ale nedošlo k dohodě.

Žádost pí Jany Černé, vedoucí sestry zdravotních a sociálních služeb, o finanční příspěvek města na zabezpečení provozu služebních automobilů. O tyto prostředky ve výši 20000 Kč budou poníženy výdaje města v kapitole vodovody a kanalizace.

Podle zápisu.

HOVORY S PANEM STAROSTOU

O zasedání zastupitelstva

18. ledna

Projednávaly se změny **územního plánu** města Vysokého. Do tohoto data se mohly podat žádosti (celkem kolem 50 žadatelů). Od fyzických osob činí poplatek 10000 Kč a od právnických 15000 Kč. Finanční prostředky budou vráceny jen v případě zamítnutí celé žádosti městským zastupitelstvem. Za jiných okolností žadatelé peníze zpět nedostanou. Zpracovatelem dokumentace, s nímž by měly být smlouvy uzavřeny do konce ledna, bude firma DHV z Prahy. Pořizovatel bude Ing. Lauerman (Liberec). Finanční náročnost územního plánu bez konceptu bude 427000 Kč a s konceptem a tudíž prodlouženou délkou 635000 Kč.

Úsporná opatření k projednání předložil pan tajemník Štěpánek. Už provedl odhlášení periodik, úsporné volání z pevné linky, redukci odběru odborné literatury, odhlášení odběru vazby SZ – úspora 48000 Kč.

Dále snížení odvodu do Sociálního fondu – úspora 37000 Kč.

Tisk zpravodaje města Větrník.

Další **veřejná zasedání** městského zastupitelstva ve Vysokém v roce 2010: 15. března, 17. května, 19. července, 20. září, 8. listopadu, mimořádné 13. prosince.

Silnice ke Stanovému za běžekými tratěmi je dlouhodobě ve špatném stavu. K žádosti na Liberecký kraj došla odpověď ve smyslu: kraj si je vědom ještě stále nevyhovující úrovně některých silnic a je nastaven trend postupného zlepšování stavu povrchu vozovek. Podle posledního sběru dat je povrch vozovky této konkrétní silnice havarijní, úsek je využíván veřejnou linkovou dopravou. Čili podnět města je oprávněný. Plán oprav silnic ve vlastnictví kraje se bude tvořit v 1. čtvrtině roku 2010 a to v závislosti na finančních možnostech Libereckého kraje. Vzhledem k tomu, že předmětný úsek je využíván nejen autobusy, ale i turisty, bude doporučena jeho oprava už v r. 2010.

Dotace na čističku byla na příslušných místech přijata bez připomínek, ale není dosud známo jaký bude výsledek.

Vodafone požadoval na městě ponížit smlouvu o 30%. Jedná se o antény na základní škole. Zastupitelstvo na toto nepřistoupilo, smlouva je na 10 let.

Aby město udrželo **bankomat**, musí přistoupit na podmínky České spořitelny, které se údajně množství výběrů nevyplácí a nechce přistoupit na navýšení nájemného. Kvůli upozornění na umístění bankomatu, obzvlášť pro cizí návštěvníky, je třeba udělat větší reklamu na budově.

Připravuje se žádost o dotaci na **za-teplení budov ÚCHR a PCH**, jde o okna a fasádu nemocnice.

Ve Staré Vsi se začíná stavět podobně jako na Polopruti. Rekreační, případně rodinné domy vyrostou

v prostoru bývalé pazdery (od kolena silnice ke kravínu). Zatím **pět objektů**.

Firma, která opravovala **hodiny** na škole, doporučuje vyměnit strojek. Pokud se nevymění, nepůjdou a měly by se alespoň sundat ručičky.

Měření rychlosti vozidel u benzínové pumpy zlobilo. Na několikrát výzvy pana starosty a pana tajemníka bylo spraveno, neboť pohrozili, že budou požadovat vrácení finančních prostředků a odmontování nefungujícího zařízení. Jak dlouho bude v pořádku se uvidí.

I. Ř.

Město a DPH

Novela zákona o DPH č. 302/2008 Sb přinesla velkou změnu pro město. Stali jsme se ze zákona plátcí daně z přidané hodnoty a to od 1. 7. 2009. Co to vlastně znamená? Dle nového zákona a z jeho ustanovení vyplývá, že předmětem daně nejsou příjmy z výkonu působnosti veřejné správy, ale jen příjmy v rámci uskutečňování ekonomické činnosti. Dodání zboží a poskytnutí služeb.

Z těchto ekonomických činností odvádíme DPH – dodání vody, prodej dřeva, kopírování, prodej suvenýrů, pronájem garáží, krátkodobé pronájmy nebytových prostor (do 48 hodin), reklamní služby, poskytnutí služeb typu: úklid sněhu, hrabání, sekání, doprava za úplatu třetím osobám.

Od 1. ledna 2010 se změnila sazby DPH základní z 19% na 20% a snížená z 9% na 10% (voda).

Jindra Kellnerová

Občanské zamyšlení

Tímto článkem chceme upozornit obyvatele Vysokého a hlavně městský úřad, aby se konečně zabývali tímto problémem.

Je neúnosné po každém víkendu stále uklízet okolí zamčených popelnic a udržovat pořádek v okolí domů.

Proč neplatí pro „luftáky“ to, co pro nás. Každý má popelnice nebo dává odpadky do pytlů. Jenom oni své odpadky roznáší po městě do košů, přírodně pohodí u nějaké popelnice u domu.

Nikdo by nechtěl mít město, kde se povalují odpadky a nebo cesty lemované psími výkaly.

Jako je samozřejmostí dát psovi najíst, tak má být samozřejmostí po svém miláčkovu uklidit. Už se to neděje jenom v parku, kde po zimě není kam šlápnout. Ale i ke vleku, kde majitelé venčí své psy.

Vídáme je, známe jejich jména. Pokud to půjde takto dál, nezbude nic jiného než zveřejnit jejich jména a fotografie na vývěsce, ať mají z „ostudy kabát“. MÚ by je mohl pokutovat nemalou částkou?

Do jednoho pytle jsou pak házeni i ti, kteří po svých psech nechávají čisto.

Proč mohou být některá městečka či vesnice uklizená?

Protože tam bydlí lidé, kterým záleží na tom, v jakém prostředí bydlí. Musí chtít všichni a ne pár jedinců, kteří se o toto snaží.

Neřid'te se zásadou „když mně chcípne koza, tak ať sousedovi chcípnou dvě“.

Zamyslete se po přečtení nad věcí a snažte se pomoci s nešvarem, který se

stále více rozrůstá.

Nebojte se upozornit, aby si lidé po psu uklidili nebo v případě, že někoho nachytáte, že nechává odpadky ležet u vašich popelnic a domů.

Můžete i své děti poučit, že se papíry nebo ovoce co zrovna bylo k obědu nepohazují kolem sebe, ale patří do koše. Pokud začneme s maličkostí, můžeme udělat velké věci, například vyčistit své město od nepořádku.

Sylvie Hrobařová

Jana Lukešová

Není to poprvé, co ve Větrníku padly zmínky o těchto dvou problémech. Taky mě to hodně rozčiluje. I to, že odpadky se házejí i do přírody kolem. I to, že bílý sníh je na mnoha místech žlutý. Když někdo hodí někomu, kdo topí plynem, do chvíli nezamčené popelnice popel, je mírně zarážející. Opravdu je to všechno nejen k zamyšlení.

I. Ř.

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Římskokatolická

Na Popeleční středu 17. 2. 2010 bude ve Vysokém mše svatá s udílením popelce v kapli na katolické faře od 16 hodin. Tímto dnem začíná postní doba – čtyřicetidenní příprava na velikonoční svátky, kdy by se každý křesťan zase měl stát křesťanem.

Vít Jůza

ZDRAVOTNICTVÍ

Okénko z ústavu – 1. ohlédnutí za rokem 2009

Vstup do nového roku je vždy časem hodnocení a posuzování období předšlého, proto i my v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou v těchto dnech počítáme a hodnotíme výsledky loňského roku.

Poptávka po výkonech v našem zařízení je stále veliká. Po třech vyrovnaných létech se nám podařilo opět zvýšit počet pacientů. Loni jsme hospitalizovali 3.418 pacientů (rok 2006 – 2.910, rok 2007 – 3.058, rok 2008 – 3.073) a ambulanci prošlo více než 20 000 pacientů.

Práce u nás není jen o kvantitě, ale především o kvalitě. Medicína jako rychle se rozvíjející obor nám umožňuje využívat stále nové metody a postupy léčení a nové materiály. Loni jsme provedli první operace nervů s použitím zapůjčených endoskopických přístrojů s výbornými výsledky. Endoskop je moderní vizuální přístroj, jenž umožňuje provádět operaci z minimálního přístupu s větším a detailním přehledem při minimální traumatizaci operovaného místa. Tímto se velmi zkracuje pooperační doba a urychluje se návrat pacienta do běžného života. Dále jsme začali používat systém hojení ran pomocí řízeného podtlaku, který se již stal standardním postupem.

Celý rok jsme již pracovali jako akreditované školící centrum pro chirurgii ruky a plastickou chirurgii. Našimi provozy prošlo 63 lékařů, 11 rehabilitačních pracovníků a 4 medicí.

Získali jsme také prostředky na rezidenční místa pro vzdělávání dvou našich sester od Ministerstva zdravotnictví a na vzdělávání laické veřejnosti dotaci z Krajského úřadu v Liberci.

K programu vzdělávání patří i účast našich zdravotnických pracovníků na kongresech a seminářích. Největším úspěchem bylo složení mezinárodní zkoušky z chirurgie ruky, kterou jako první v republice složil MUDr. Kebrle. Naši lékaři se zúčastnili osmi mezinárodních akcí (Polsko, Čína, Maďarsko, Francie, Německo, Švýcarsko, Slovensko, Indie). Prostředky na tyto cesty jsou z nákladů dodavatelských firem, darů nebo od pořádajících organizací, kdy jsou naši lékaři pozváni přednášet. Důležitými akcemi byly dvě konferenční odpoledne sester.

Celkem naši lékaři a sestry vytvořili v loňském roce téměř třicet nových přednášek. Význam našeho ústavu trvá v době finanční a výrobní krize, protože v místě vytváří více než šedesát pracovních míst. Pro širokou veřejnost jsme uspořádali tradiční adventní koncert s vystoupením Vokálně instrumentálního souboru Satori z Poniklé. Výtěžek koncertu činil 10.450 Kč a bude užít na nákup nových přístrojů.

Hospodaření ústavu za loňský rok bude vyhodnoceno až po uzávěrce tohoto čísla, proto Vás o něm budeme informovat v příštím čísle.

Přejeme všem čtenářům pevné zdraví, hodně pracovní pohody a spokojenosti v osobním životě. A kdybyste potřebovali naši pomoc, neváhejte nás navštívit.

Ing. Marcela Škodová, ředitelka

ŠKOLNÍ OKÉNKO

MŠ

Také tento školní rok, stejně jako loni, jsme v naší MŠ přivítali rekordní počet dětí. Celkem jich bylo 53, z toho 29 dětí malých (berušky a ježečci) a 24 větších (dráčci). Některým novým dětem chvíli trvalo, než se v novém prostředí rozkoukaly, ale naštěstí nám září nachystalo krásné slunečné počasí a na zahradě, kam přibyla nová klouzačka a domečky, bylo hned veseleji. V blízké budoucnosti plánujeme pořídit ještě jedno pískoviště, protože pro tak veliký počet malých stavitelů je pouze jedno nedostačující.

Hned v prvních týdnech nás čekala spousta akcí, ať už to bylo divadlo v MŠ či v Kulturním domě v Jablonci nad Jizerou, nebo výchovný program ekologického spolku Čmelák, ve kterém se děti seznamovaly s vlastnostmi a užitečností pudy.

Ani v předvánočním čase jsme nezháleli a pilně se připravovali na nejkrásnější svátky v roce. Vyráběli jsme ozdoby, přáníčka a dárečky a pilně se připravovali na vánoční vystoupení. Nejprve jsme byli zazpívat babičkám a dědečkům v Hasičárně a pak už nás čekalo to sváteční odpoledne u nás ve školce. Celou budovu jsme svátečně vyzdobili, napeklo se cukroví, nadělaly chlebičky a když potom přinesli různé dobroty i rodiče, byla připravena přímo pohádková hostina. A to ještě byly pro děti nachystány poháry. Ale nejprve je čekalo vystoupení pro rodiče, které se letos velice vydařilo. Veliké poděkování patří panu Miroslav-

u Šaldovi, který celou besídku zachytil na kameru a nachystal DVD, které si mohli zájemci koupit. Výtěžek šel do fondu MŠ a bude možno nakoupit další pomůcky pro děti.

Také v novém roce nás čeká spousta práce. Hned v lednu jsme začali s většími dětmi chodit na běžky. A že je letos opravdu zájem. Z 24 dětí z oddělení dráčků jich začalo lyžovat 20. Nejprve na školní zahradě, protože některé stály na běžkách vůbec poprvé a když jsme usoudili že to zvládnou, začali jsme chodit na "trať", které pro nás přichystal pan Seidl nad sádkem. Moc mu touto cestou děkujeme. Náš dík patří také "chlapům z města", kteří nám pomůžou s každou prací, kterou bychom sami nezvládli, ať už jsou to různé opravy nebo třeba upevnění vánočního stroměčku na stříšku. Zapomenout nemůžeme ani na rodiče, kteří věnovali školce sponzorské dary. Vážíme si toho.

Těšíme se na zbytek školního roku a doufáme, že si děti odnesou spousty dalších zážitků.

Kolektiv učitelek

**Zápis do mateřské školy
se bude konat ve středu**

14. dubna 2010 od 8 do 12 hodin.

ZŠ

Poděkování

Děkujeme Obecnímu zastupitelstvu Roztoky u Semil za schválení sponzorského daru pro naši školu. Velmi si vážíme tohoto rozhodnutí a dar využijeme ke koupi velké moderní magnetické tabule, která bude sloužit dětem k výuce. Tento dar dokazuje, že roz-

točtí zastupitelé nezapomínají na „své“ děti, které chodí do Vysokého do školy a my to velmi oceňujeme.

Přání

Vánoční svátky ukončily starý rok a my stojíme na prahu nového roku 2010. Přejí pevné zdraví, hodně štěstí a mnoho úspěchů všem zaměstnancům školy, žákům i jejich rodičům. Ať tento rok přináší jen samé dobré zprávy a je naplněn vzájemným pochopením a tolerancí.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová

***Zápis do 1. třídy proběhl
na ZŠ 27. ledna.***

***Jarní prázdniny v naší škole:
8.– 12. února***

foto PeHe

Hasiči

Dne 9. ledna v hasičské zbrojnici proběhla výroční schůze hasičů. Zúčastnilo se hodně lidí, byly předneseny zprávy, odměnění členové za svou činnost, pan Jiří Líbal se rozloučil s funkcí pokladníka, kterou převzal mladý Lukáš Poloprutský. Byla to schůze volební – volil se výbor. Nakonec hrála k tanci muzika, točilo se pivo a raut.

*I. Ř. podle
informací Ing. Hejrala*

OBČANSKÁ SDRUŽENÍ

Nístějka

Ve tříčské sokolovně byla 30. prosince 2009 účast značná. Přes 50 lidí. Promítala se už avizovaná Dočista očista hradu Nístějka od peleše lotrovské – historický film podle povídky Zdeňka Fišery. Moderátor uvítal Ondřeje Hájka za Občanské sdružení hradu Nístějky a Františka Šaldu za Nístějku – sdružení pro záchranu hradu. Oba vešli do sálu a pronesli úvodní projevy. Josef Sládek s kamarádem zatroubili na balkoně fanfáru. Rozsvítily se svíčky a za zvuků tajemné hudby se zvedla stará opona. Za ní se objevila rakev, z které vystoupil duch lapky. Promítání se dvakrát opakovalo na přání některých hostů. Líbilo se a kladně byla přijata hlavně poprava. Byl vyjádřen obdiv k technickému umu amatérů. Občerstvení formou švédských stolů

bylo zdarma. Pití si ale musel platit každý sám. Už třetí film je první režirovaný a nejkvalitnější. Přistupovalo se k němu filmařsky. Připravuje se další představení na léto. DVD s asi půlhodinovým filmem si lze objednat v Městské knihovně ve Vysokém za jednotnou cenu 60 Kč ve větším nebo menším provedení obalu. Je zde i možnost zapůjčení.

*I. Ř. podle
informací O. Hájka*

ZPRÁVY Z MUZEA

Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí

Židovské památky Čech – putovní výstava fotografií Mgr. Pavla Jakubce a Mgr. Blanky Rozkošné.

(U Metelkova pohyblivého betléma v přízemí muzea 13. 12. 2009 až 31. 3. 2010)

Autoři fotografií, Mgr. Pavel Jakubec ze Státního okresního archivu Semily a Mgr. Blanka Rozkošná ze společnosti Matana, a. s., spravující nemovitosti Pražské židovské obce, dokumentují židovské hřbitovy, synagogy a čtvrti od první poloviny devadesátých let dvacátého století.

Představené fotografie vznikly v letech 2002 až 2009, z velké části za účelem práce na publikaci „Židovské památky Čech. Historie a památky židovského osídlení Čech.“ (Brno 2004, 480 s. a přílohy). Vysokou židovskou rodinu Grünbergrů připomíná na vysoké úpravě výstavy samostatná vitrína. Některé snímky na výstavě pro srovnání zachycují i židovské památky zahraniční, konkrétně moravské.

mlj

Exkurze z pražské Univerzity Karlovy

Plný autobus studentů a pedagogů (částečně i s rodinami) Pedagogické fakulty UK Praha přijel do Vysokého 19. prosince 2009. Rozdělení na dvě části si ve Vlastivědném muzeu prohlédli expozice a zajímali se pře-

evším o betlém a divadlo. Část se totiž chystá na nastudování sousedské hry o Felsenburkovi, hrávané v první polovině devatenáctého století v nedalekých vsích Bohdalovice, Stanový a Paseky. Obdrželi publikace Divadlu vysockému na mnoho mil rovno nebylo a další materiály o městě. I proto se chtěli podívat do Staré Vsi. Obě skupiny z náměstí prošly kolem Kučero-vých, kde se možná hrávalo divadlo za Jana Petrušky, prohlédly si řezby v oknech Kuklových, dozvěděly se o rodu perníkářů Bartoníčků a Kránově pěšince, dnes už předělané cestě. (Podomní obchodníci ze Slovinska (Kraňska) po ní kdysi chodili se svými sklápěcími kufríky nebo krosničkami a jeden se zde usadil.) Všimly si Berkovy vily coby zástupce moderní architektury ve Vysokém a bylo vzpomenu to pobytu Viktora Dyka v nedalekém domě. Po upozornění na blízké sídlo pana Ivo Vodseďálka a ceduli u protější zahrady označující další místo, kde se ochotničilo, vyžádali si účastníci návštěvu. Zazvonili, vyšel autor a v domácím oblečení odpovídal na četné dotazy týkající se i nového filmu inspirovaného životem Egona Bondyho. Neplánovaně se tím výprava zdržela. Sklouzli se pak dolů přes bývalá Hlavatišťata. Průběžně jim byl podáván výklad o pamětihodnostech okolí (křížek – podstavec v jedné zahradě). Opět rozdělení si prohlédli betlém u Vodseďáleků – Kvasničeků. Venku vyslechli mezitím výklad Mgr. Daniela Dědovského, který se připojil, o vysockém podřečí podkrkonošského nářečí. Do Staré Vsi se pokračovalo s výkladem o místních památkách

s připomenutím rodného místa Fr. Vodsed'álka u sochy sv. Jana Nepomuckého. Cesta vedla kolem pomníku padlých a bývalé kovářské náčinkářské dílny dozadu k Poloprutským na další betlém, který vzbudil nadšení už poněkud zmrzlých návštěvníků. Dorazili k bývalé stodole, kde se hrálo divadlo a domu písmáka Večerníka a konečně ke zvonici také spojené s divadlem. Návrat přes Barejtův kopec už jenom s D. Dědovským a výkladem o torzu sochy sv. Josefa. Po zastávce u bývalého chudince a mariánské sochy už čekal autobus a následoval odjezd. Hosté projevíli nejen zájem, ale i když promrzlí, byli i spokojení.

I. Ř. podle informací M. L. Jakla

Nevíte něco o osudech obrazu „Revoluce“ z roku 1945 od Oldřicha Vodsed'álka?

Jelikož vysocké muzeum chystá do přízemí na červen až říjen 2010 výstavu ke stému výročí narození

známého malíře Vysocka Oldřicha Vodsed'álka (* 13. 10. 1910, + 11. 6. 1982), tak hledáme informace k jeho životu a dílu. Zvláště by nás tak v letošním roce pětadesátého výročí vysockého povstání proti nacistické okupaci města z roku 1945 zajímal osud ztraceného velkoformátového alegorického obrazu nazvaného „Revoluce.“

Připojená fotografie od Antonína Junka byla na rubu fotografem doplněna slovy o obraze vytvořeném „umělcem v prvních květnových dnech roku 1945. Obraz umístěn v jídelně vily Dra Karla Kramáře, kde v té době ležel posádkou oddíl československého vojska. Na zvlá-

štní písemné povolení revolučního Místního Národního výboru byl mi povolen vstup do vily a ofotografování obrazu. – Později obraz přenesen do budovy radnice, a vyvě-

šen na zdi zasedací síně MNV. – V roce 1952 autor obrazu odsouzen za politický zločin na 25 let, a jeho obraz měl být nejen odstraněn, ale dokonce zničen. Než k tomu mohlo dojít, byl obraz ne-

známou rukou vyříznut z rámu a ztratil se, neznámo kam.“

Pokud byste měli k tomuto obrazu, či jiným životním osudům „Oldy“, neboli „Oldřiška“, Vodsed'álka nějaké doplňující zprávy, tak je rádi v muzeu vyslechneme a poznamenejeme do příslušné složky. Uvítáme i případné zápůjčky, či fotodokumentaci, mistrových obrazů, případně i snímky jeho nástěnných maleb z domácností. Výstavní prostor jest ovšem pouze omezeným.

Michal L. Jakl

Svátky v muzeu

Návštěvníci o svátcích hledali i útočiště před špatným počasím. Bylo otevřeno od 24. prosince do 3. ledna DENNĚ kromě 28. 12. Podle sdělení Věry Babákové návštěvnost byla velmi dobrá, některé dny nižší, jindy vyšší. Největší na Silvestra, kdy pršelo – 90 lidí, z toho 16 dětí. Vůbec často přicházeli rodiče s dětmi. Celkem prošlo v tomto období muzeem 357 dospělých a 91 dětí. Poslední den v roce měli už všichni náladu a byla pohoda. Objevovali se stálí návštěvníci našeho muzea. Otevřeno bylo nonstop přes poledne, protože lidé se začínali scházet až o půl jedenácté. Dva týdny před svátky běžela v televizi Toulavá kamera prezentující Vodsed'álkův betlém. Skvělí, většinou ukáznění návštěvníci. Nejvíc táhne betlém, ale i uspořádání obrazárny nahore se líbí. Malé děti u betléma jsou úžasné.

I. Ř.

VÍTE, ŽE...

V úterý 8. prosince v půl deváté ráno vlezl **zloděj v zeleném** do koupelny na chodbě v domě č. 126 a odcizil tam dvě zrcátka. Tvrdil po přistižení, že je z lesnické školy a shání manžela domácí paní. Chodil údajně i po chodbách č. 8 – na poště.

Prodejna **Klenot** se službou zasklívání a rámování **končí**. Do 30. ledna probíhal výprodej a pak se už zavírá a pan Leoš Pacholík se stěhuje z Vysokého. Využití prostor zatím není známo.

Z KULTURY

Divadelní kukátko

Vánoční premiéra

Komedie **Dva muži v šachu** Miroslava Horníčka z r. 1974 se odehrává někdy v 18. století někde v Itálii. V divadle ABC byl Horníčkovým partnerem Lubomír Lipský. Mnozí si jistě vzpomenou na skvělé podání souboru Libice nad Cidlinou před lety na Krakonošově divadelním podzimu. Ve stručnosti jde o to, že dva šlechtici ze znepřátelených rodin (i když válka mezi nimi skončila před rokem) se vzájemně zajali v maštali a od té doby se drží v šachu. Střídavě se pokoušejí o útěk a vyslýchají se. V podstatě jsou spokojení, zvlášť když se o ně starají dvě dámy. Ženy se rozhodnou, že je převychovají. Východiskem je útěk, ale obě je už drží

v šachu. Pátou postavou je poutník. Vánoční premiéra v režii Jiřího Pošepného v divadle Krakonoš poskytla podle ohlasu několika vyzpovídáných diváků příjemnou zábavu. V nově nastudovaném kusu divadelního spolku se představil a překvapil MUDr. Tomáš Hellmuth. Není ovšem na divadelních prknech žádným nováčkem. Dozvěděla jsem se od něho, že byl členem spolku Vicena v Ústí nad Orlicí a už dvakrát u nás před pár lety hostoval. Ještě v kavárně – cukrárně se spřátelil s Jiřím Pošepným a teď došlo k tomu, že si po šesti letech velmi rád zase zahrál divadlo. Další role sehráli ostřílený Martin Hnyk, Zdena Macháčková, Katka Bártová ve své první postavě a osvědčený Jiří Líbal. Něko-

mu se víc líbila mužská část, jiní chválili i ženské představitelky. Někteří se shodují, že náročné texty byly obdivuhodně zvládnuté. Oceňují výkony všech

herců. Vyskytl se názor, že Horníčкова hra místy působí už poněkud naivně, ale naopak jiní považují předlohu za výbornou. Bylo by třeba ji shlédnout víckrát, aby si člověk uvědomil lépe všechny významy a vychutnal repliky. Každopádně určitě Dva muži v šachu a ostatní aktéři potěšili všechny příznivce divadla. Obě představení byla vyprodaná.

Soubor má už naplánováno hostování v několika dalších obcích. Už 15. ledna mohli vystoupení shlédnout diváci v Jablonci nad Jizerou.

I. Řehořová

Loutková představení **Konec čarodějnice** byla sehrána i 28. a 29. prosince. Děti mají loutky rády, Matouškovy děti mi vyprávěly, jak princeznu unesla čarodějnice, kterou šel zachraňovat Honza za pomoci Kašpárka. Anežce se líbila princezna, zaujal ji kos – vlastně havran Krákorák, když zobákem klovl Honzu a ten upadl (do bezvědomí). Krá krá. Popřela, že by se bála, že to jen tak dělala, bylo to spíš legrační. Hodně se zasmály. Připletla se do toho kostra, šla do pekla a sekla čarodějnici kosou. Honza si vzal princeznu a pan král byl rád. Děti se shodly, že to bylo pěkné.

I.Ř.

Kašpárek věčně mladý

Významné výročí slaví Divadelní spolek Krakonoš, jehož loutkářská sekce hraje již 85 let.

Loutkoherecký odbor při Divadelním spolku Krakonoš vznikl v roce 1924. S myšlenkou na jeho založení přišli pánové František Hanuš a Jaroslav

Janda starší. Loutkáři měli přispět k oddlužení nové divadelní budovy.

Marionety zhotovil kominický mistr Jan Dolenský ze Semil se svými dětmi. Mezi další „stvořitele“ našich loutkových herců patří vedle již zmíněných pánů dále Josef Fučík st., Josef Rón a Josef Hejral st. Hlavičky a ručičky jsou kašírované, tělíčka mají zhotovená ze dřeva. Loutky jsou v průměru vysoké 75 centimetrů. Kašpárek a jeho žena Kalupinka měří půl metru. Největší loutkou je sám vládce hor Krakonoš, který na ostatní loutkové herce shlíží z výšky jednoho metru. Každá loutka má svůj charakter a výraz ve tváři. Jedna z nejstarších loutkářek paní Františka Hejralová říkala každému novému loutkáři: „Koukni loutce pořádně na hubu, sešteluj tu svoji podle ní a pak hovoř.“ Po celou dobu trvání zůstávají věrni tradičnímu loutkovému divadlu Kašpárek, Škrhola a policajt Pivoňka.

Loutkové divadlo se hraje v původních dekoracích, vytvořených malířem pokojů panem Janem Lvem z Jilemnice. Také rekvizity, které „dřevění herci“ používají, jsou převážně původní.

Loutkové divadlo se hraje nepřetržitě od svého založení s výjimkou čtyř válečných let. Při loutkových představeních hrávala až do předválečných let kapela mladých houslistů. Po válce v šedesátých letech loutkové divadlo doprovází flašinet – symbol loutkového divadla, který byl zakoupen v roce 1929.

V repertoáru divadla jsou původní loutkové hry Kopeckého, Průchy, Schmoranze, Rudloffa, Čecha, v dne-

šní době upravované pro snadnější pochopení současných malých diváků. Nejhranější hrou poslední doby je „Kašpárek doktorem“. O vánočních svátcích v loňském roce byla odehrána nová hra Jana Hejrala „Konec čarodějnice“ a loutky se představily v 880. představení. V současnosti má loutkový soubor kolem patnácti stálých členů.

V roce 1997 byla vytvořena mobilní loutkoherecká scéna, která je věrnou kopií stálé scény na malém sále. Loutky byly tehdy pozvány na přehlídku do Francie, kam vyjely poprvé ve své historii s pohádkami „Kašpárek doktorem“ a „Začarovaný les“. Za tři roky si loutky svůj výjezd do Francie zopakovaly. V loňském roce loutky vystupovaly v Eurocentru v Jablonci nad Nisou v rámci adventních programů.

A kdy se na Kašpárka a jeho dřevěné kamarády můžete přijít podívat?

Pohádku Jana Hejrala st. „**Konec čarodějnice**“ hrajeme v průběhu jarních prázdnin **každé úterý: 2. 2., 9. 2., 16. 2., 23. 2., 2. 3. a 9.3. 2009.**

Všichni jste srdečně zváni!

S použitím materiálů ze sborníku

Putování s medvědem

(kapitola Byli jsme a budem) a

z vyprávění Jana Hejrala st.

sepsala Ing. Marcela Škodová.

Maškarní bál v Krakonoši je plánován na 13. února 2010 a na 14. se mohou těšit děti.

Spolek připravuje divadelní hru s pracovním názvem **Bejvávalo** v režii Jana Hejrala st. s patnácti herci. Komedii z divadelního prostředí z doby národního obrození, která se ve Vysockém hrála v roce 1971, uvidíte na Velikonocce.

Stálý prostor pro informace o divadle ve vstupní hale na městském úřadě. Zmenšená **loutková scéna** z muzea zhotovená Vladimírem Hladíkem.

Novinky v knihovně

M. Urban: Lord Mord
S. Komárek: Zápisky z Okcidentu (*cestopisné*)
L. Vaculík: Dřevěná mysl (*fejetony*)
M. Ryšavý: Cesty na Sibiř
S. Volný: Kvadratura času (*životopisné*)
O. Walló: Jak jsem zabila maminku
P. Kosatík: Člověk má dělat to, nač má sílu (*O. Havlová*)
S. Clarke: Celkem jde o Merde (*humor*)
T. McKinley: Zaslíbená země (*pro ženy*)
J. Fielding: V pavučině vztahů
N. Roberts: Zaváté stopy
E. Lowell: Křišťálový pramen
M. Knauerová: Čarovné bylinky
A. Lionnet: Astrologie

(Pro děti) –

T. Brezina: Záhada sněžné příšery,
Děsivé tajemství
M. Witcher: Čarodějka Šestého měsíce
J. Sfar: Malý princ (*komiks*)
M. Drijverová: Ježíš a jeho příběh
J. Malam: Velká kniha – Piráti
E. Rodda: Tajemná země Rondo
J. Esislerová: Staré pověsti české

Nové vysocké suvenýry od „Šneko“

Ke kolekci pěti pohlednic se zimní tematikou vydaných předloni, přibyl minulou sezónu pohled s kostelem tištěný na dřevěné dýze a letos jsme obohatili nabídku památek na naše město o „turistickou vizitku“ s leteckou fotografií. V únoru bude hotov štítek na turistickou hůl. Z dřevěných turistických známek je letos nový Navarov. Unikátním suvenýrem či dárkem pro patrioty a fandy Vysokého a dění v něm je DVD dokument z posledních „závodů po staru“, který se opravdu povedl, či plastická mapa hor. Těšíme se na Vaši návštěvu a všem přejeme šťastně a ve zdraví prožitý nový rok! (A kolegům obchodníkům vysockým též více zákazníků a méně „mongolských“ stánků na náměstí odvázejících peníze z města ven. Ten tok prostředků by měl být – zvláště v této krizové době, opačný – co vy na to, páni radní?)

Vaši „Šneci“

(Město vybírá od stánkařů poplatky za pronájem místa, které jim může určit, 25 Kč za každý metr a den. Pozn.red.)

Vánoční nadílka

Posezení s důchodci v hasičské zbroj-

nici 5. prosince zpestřilo vystoupení dětí z mateřské školy, recitačního kroužku a Vrabčáků. Hrála obvyklá muzika, obvyklé bylo i občerstvení a už tradičně plný sál.

Rozsvěcení vánočního stromu v sobotu 12. prosince uváděl na náměstí Petr Srna. Pan Holec ze Sklenařic přednesl (i na závěr)

svou báseň, promluvil pan starosta, Větrovanka zahrála koledy, menší děti ze základní školy koledy zazpívaly a řekly několik básniček, zaskotačili si Vrabčáci, Slávka Hubačiková uvedla poudačku Prokopa Hásk a Poculený Vánoce, „recitační“ knihovny se představil s krkonošským vánočním pásmem, žáci ZUŠ Jablonec nad Jizerou pěkně zpívali a hráli na hudební nástroje, hlavně flétny, a krásně zapěl

soubor SATORI z Poniklé. Předtím to bylo poněkud rozcourané, pak už bylo hodně lidí. Stánky, koledy, občerstvení, sejkory, kyselo, perník, nápoje od 15 do 24 hodin. Po ohňostroji ve 20 hodin hrála a zpívala skupina Patrokles až do druhého dne pro ty, kteří vydrželi, i k tanci. Partnerem akce byl Metrostav, pořádalo město, restaurace Šachty, Sport Falco – IC a Cykloklub Vysoké nad Jizerou.

Děti z recitačního kroužku Štěpánka Skalská, Dominika Tulachová, Eliška Bochová, Jenda a Josífek Bartoňovi byly se svým vánočním pásmem z Krkonoš pozvány do Jablonce nad Jizerou. 18. prosince zahajovaly jako jediné „mluvící“ program Vánočního benefičního koncertu základní umělecké školy s hudebními, pěveckými a tanečními obory. Svého úkolu se zhostily na jevišti dobře a snad se i líbily.

Na silvestrovské diskotéce Zahradkáři Kersku (?) v hasičovně se netopilo, bylo málo lidí, vstup 65 Kč, reprodukována

hudba, bez jídla, jen s pitím a slanými buráky a chipsy.

Crazy bar a Růžek byly na Silvestra plně obsazené.

I.Ř.

Z HISTORIE

Vysocké mlýny – 2. část

Živnost ale upadala, změnila se móda v nábytku a Daníček se pokoušel o broušení bižuterního skla. Neuspěl a v r. 1913 zakoupil nové stroje a zařídil strojní prádelnu a žehlírnu. Měl sběrný po celém okolí a zdálo se, že se nová živnost pěkně zaběhne. Tenkrát se nosily u pánských košil do tuha škrobené límečky, manžety a forhemetky. Dalo velkou práci to doma žehlit a tak měli práce dost, ale starostí také. Měli neshody se sousedem. Daníčkův rybník byl přímo na potoce, ale sousední č. 227, který byl pravděpodobně postaven později, měl rybník stranou a od potoka do rybníku vedla strouha. V dobách sucha docházelo mezi sousedy ke sporu. Když majitel horního mlýna zahradil vodu a plnil svůj rybník, neměli Daníčkoví vodu. Soused

pouštěl vodu do Daníčкова rybníka někdy jen v noci a nastávaly nesnáze. Neštěstí ale přišlo na začátku 1. světové války 2. září 1914, když ze stodoly plné sena a otavy a na půdě byly i mnohé zásoby potravin, vyšel oheň a bývalý farský mlýn č. 153 lehl popelem. Nebyl znova postaven. Rodina Daníčкова si hledala nový domov.

Příště

Městská kronika

Rok 1934 – část 6.

30. července prší, 31. žně – žito se sváží, slunečno.

Srpen – služební změna u okresního soudu – nastoupil kancelářský oficiant Vladimír Vyskočil z Tábora.

O počasí: teplo, přehánky ruší žně v plném proudu, 3. dusno, večer déšť se smrští, 4. celou noc déšť, 5. vysoká pout' – strašné počasí, silný déšť celý den, atrakce ani nebyly uvedeny do chodu, až k večeru, 6. zamračeno, chladno, počasí se zlepšuje, ovsy se rovněž pokládají.

Dům č. 229 (dříve patřící Boženě Farské) zakoupil k přestavbě hostinský a řezník Josef Nečásek, t.č. nájemce na radnici, kde budou místnosti pro školu a kanceláře, byt strážníka. Vnitřní přestavbu č. 229 provádí Oldřich Zítek.

U koupaliště ještě stále živo.

Zaznamenává se pro paměť, že tohoto roku k podzimu je velká úroda hub. Hlavně nezaměstnaní se živí prodejem. Z počátku se cena hříbků pohybovala kolem 12 korun za 1 kg. Pak 7 až 8 Kč, později cena nižší. 18. započato s odstřelem koroptví.

19. pěkné počasí, teplo, pod mrakem. Bohatá neděle na slavnosti. Ve Skle-
nařicích bylo slavnostní otevření soko-
lovny. Na Novém Světě položen zá-
klad ke stavbě obecné a měšťanské
školy. V Německu při volbách vítězí
diktátor Hitler. V Semilech se konal
životnostenský sjezd. Na Levíně u Nové
Paky se konal Tábor lidu čsl. Národní
demokracie. U nás slavnostní divadel-
ní představení k uctění památky básní-
ka Viktora Dyka – drama Posel. Před-
stavení se konalo v divadle Krakonoš
za účasti členů zastupitelstva se star-
ostou města J. E. Nečáskem.

V soudním okrese vysockém nařízena
jednoduchá kontumace psů na dobu 4
měsíců.

26. 8. Zdejší sbor dobrovolných hasi-
čů uspořádal slavnost předání motoro-
vé stříkačky. Slavnostní valná hroma-
da za malé účasti dopoledne v rámci
30 let znovuzaložení sboru v divadle
Krakonoš za starostenství Ant. Slaví-
ka, jednatele Stan. Pohořalého. Za
přednes historie jednoty byl potleskem
odměněn velitel sboru Arnošt Kučera.
Plaketa za práci a dlouholetou činnost
odevzdána starostovi, krejčímu Jos.
Em. Nečáskovi. Byl jmenován čest-
ným členem sboru a poděkoval za prá-
ci jednoty jménem městské rady a za-
stupitelstva. Slavnost v městských sa-
dech dopoledne – bylo prodáno jen
401 vstupenek po 3 Kč. Po průvodu,
který se ubíral městem od vodárny
s novou stříkačkou, z tribuny hudební-
ho pavilonu přítomné pozdravil jmé-
nem sboru starosta jednoty Slavík,
který předal slovo župnímu starostovi
Ant. Oždianovi. Slečna Pavlíková Žo-
fie přečetla báseň. Náměstek Josef

Kopal předal sboru stříkačku s přáním
další práce ve prospěch občanů do
nového desetiletí. Po zapění státní
hymny následoval koncert. Českomo-
ravská Kolben Daněk akc. spol.
v Praze – Libni, od které byla stříkač-
ka typu AS4 koupena za cenu 26.500
Kč, provedla ukázkou moderního hašení
požáru pěnou na tržišti a nová motoro-
vá stříkačka byla vyzkoušena. Nepří-
zeň počasí. Na protiúčet byla dána
ruční čtyřkolová stříkačka s příslu-
šenstvím a účet za hadice od firmy
Oždian byl 5.500 Kč. Celkové vydání
32.900 Kč. Podklad k zakoupení dal
požár domu č. 64 a první dar nejmeno-
vaným dárcem (p. Karlem Vodsedál-
kem, ředitelem továrny Kramář v Lib-
štátě) ve výši 1.000 Kč. Celkem od
dalších dárců bylo získáno 8.600 Kč.
Zbytek byl opatřen výpůjčkou na
směnku u Občanské záložny, úroky
přejímá obec.

28. Sdružení vysockého studentstva
uspořádalo v místnosti sokolovny ve-
čer „Poesií“, při malé účasti a pěkném
programu za vedení Dr. Frýdy, synov-
ce básníka Vrchlického.

29. A jako každého roku tak i letos
studenti uspořádali v sokolovně na
rozloučenou s prázdninami oblíbený
sejkorový večírek s programem a tan-
cem, který se vydařil.

Pokračování příště. I. Ř.

Šibřinky – ty v šestatřicátém

Šibřinky byly každý rok, ráz byl daný,
ale dekorace jen v náznamech. Nic
moc. Tehdy si pár mladých, sokol-
ských nadšenců řeklo: „A dost. Když
šibřinky, tak s plnou parádou!“ Na
inzerát v „Sokolském věstníku“ koupi-

li, nevím už odkud, dekoraci „Cesta kolem světa.“ Ta se nakonec do vysockého sálu „nepasovala“ a ani amatérské kresby se jim nelíbily. A tak ji použili jenom jako podkladový papír, další dokoupili, pokryli stěny sálu a vytvořili své vlastní kresby. A že byly mistrovské. Vždyť mezi sebou měli dva akademické malíře (prof. A. Hásek a Olda Vodsedálek) a dva učitele kreslení a plno dalších pomocníků. Ani strop si nezadal. Zakryt baldachýnem z barevných girland se šestiramenným křížem s lampiony uprostřed doplnil nádherně celou dekorací.

A šibřinky mohly začít. Při vstupu do sálu nás uvítali švarní námořní důstojníci – pořadatelé – v bílých čepicích včetně bílých kalhot a modrého dvouradového saka hodnostně oprýmkovaného. A vydali jsme se Evropou do přístavu, kde nás čekala zámořská loď s hrdým názvem „Nemrát“. Plula s námi do ohnivého Španělska, sychravého Skotska i ke studeným Eskymákům. Přes Atlantik cesta uběhla rychle a nás zdraví „socha Svobody“, a Nový York, Amerika s černými džezovými orchestry, černým bubeníkem, svižným charlestonem, byl tehdy v módě, a Indiány. Plavíme se dál Tichým oceánem, uvítá nás přeluzná, horká Havaj s polonahými tanečnicemi, tam změním kurs na sever až do chladných moří, kde žijí velryby a ještě dál na ledových útesech lední medvědi. Ale zpátky do teplejších moří, už vidíme bílý vrcholek hory Fudži a vítají nás cudné Japonky s vějíři. Plujeme dál podél čínských břehů, kde vidíme rybáře lovit ryby do hranatých sítí a kolem jižních asijských břehů do

Indie. A k Indii patří sloni. Potkáme Araba, jak na procházce střeží své tři ženy, těm jsou vidět jen oči, a někde z Lybijské pouště na nás ještě vykoukne pštros – s pštrosicí a už je tu Suez, egyptské pyramidy, Afrika a my se Středozemním mořem blížíme k Evropě. A když stojíme na půdě našeho starého dobrého kontinentu, máme to domů už jen skok a jsme zpátky na šibřinkách. Před sebou orosenou sklenici piva a když džezový orchestr začne hrát, nestačíme se divit. Oni jsou taky celí černí i s bubeníkem. Půlnoční scéna nás ještě přenesení do Ruska, kde nám lépe kozačky v zelených, bílou kožešinou lemovaných šatíčkách a vysokých černých holínkách, na hlavě bílou kožešinovou papachu, zatančí svého kozáčka, pak tančí i půvabné japonské gejši s vějíři a jistě ještě další. Tady moje paměť končí.

Šibřinky se přenáramně vydařily a říká se, že s dobrým jídlem roste chuť. Ale to zas až příště.

Anna Čerovská

ROZHOVORY

Válečný život – vyprávění paní Žantové – část 2.

Jak pokračovaly události v sirotčinci?

Jezdili jsme na takové tábory, oblíbila jsem si tam dojení kravičky. Motykou jsme okopávali kukuřici. Dobývala se sůl. Brzo ráno se chodilo daleko ke slanému jezeru. Co se uneslo na zádech se pak prodávalo na trhu. Dva

kilometry daleko se nosila pitná voda ve vědrech. Pěstoval se i druh dýně a melounů, z kterých jsme byli skoro živi. Jedli jsme šlichtu – mouku uvařenou s vodou a sůl.

Co se stalo v důsledku války?

Vojenské město Ovruch vstoupilo do války 21. června 1941. Druhý den byl nálet. V noci jsme utíkali do vesnice. Celý sirotčinec byl evakuován do týlu. Fronta se blížila. Podruhé jsme byli evakuováni vlakem a pak pěšky, protože koleje byly rozbité. Postupovali jsme až ke Kavkazu. Fronta nás dohónila. Nad 150 až 200 dětmi padaly bomby. Rozdělili nás. Ve městě Armovir ubozí ruští vojáci utíkali před Němci. Naskákali jsme do tmy do zákopů. Loučili jsme se se životem. Mysleli jsme, že je konec. Všichni nám říkali, že nás postřílejí. Ale naopak jsme dostali dobroty od německých důstojníků na zabraném úseku. Poslali nás pryč, šli jsme sami. Některé děti nepřežily. Byl strhlý most, baráky skoro prázdné, lidé si kopali zemljanky. Když se to ztišilo, na zimu zase Němci ustupovali. Náš hlouček byl pohromadě. Rozebrali si nás ruští lidé. Hlíдалa jsem, sama ještě dítě, dvě

malé děti lidem, kteří se odstěhovali do vesnice vedle lázeňského města Nalčik.

Na co si z té doby vzpomínáte?

Šli jsme s kamarádkou do Nalčiku přes lávku. Z kavkazských hor tekla voda. Při návratu strhla lávku, nemohly jsme na druhý břeh, jediné přes řeku po balvanech. Kát'a přešla. Já jsem se vrátila. Byla jsem slabá po tyfusu prodělaném v sirotčinci. Byli jsme tři, které odložili na smrt, ale dvě jsme zůstaly. Měla jsem pelerinu, voda stoupala a vzala mě, hrabala jsem se. Kát'a běžela po břehu a podávala mi větve. Zachránila jsem se, uměla jsem ze sirotčince plavat. Nic se mi nestalo.

Jaká byla naděje dostat se domů?

Když odehnali Němce, stýskalo se mi. Napsala jsem tetě do Žitomiru. Byl už i s Kyjevem osvobozený. Byl rok 1943. Odepsala mi. Vydala jsem se s uzlíčkem. Chtěla jsem jet zpátky na Ukrajinu. Ve velkém městě Rostov na Donu čekalo mnoho lidí třeba tři dny. Koleje byly poškozené. Potkala jsem paní s dvěma dětmi, které jsem jí pohlíдалa. Slíbila mi, že mě převezde do Kyjeva. Jiná žena mě přemlouvala, abych s ní šla, že pojedu hned. Byla to

podvodnice a zlodějka, vytáhla ze mne peníze a připravila mě i o ten uzlíček s mými věcmi. Vrátila jsem se s brekem k té první paní, která mě před tím varovala, abych s tou ženou nechodila. Ve vlacích se sedělo, palanda se zvedla, nebo leželo.

Dojeli jsme do Kyjeva a tam jsme se rozloučili.

Podářilo se najít příbuzné?

Sama na svou pěst jsem hledala, neměla jsem nic. Bezprizorné děti bez dokladů chytala policie a dávala je do jednoho kupé. Chtěli, aby vystoupily. Zařadila jsem se do hloučku dětí, vlezla jsem pod vagón a utíkala. Ležela jsem mezi rozvalinami a večer jsem šla hledat, ještě s jedním klukem, nákladní vlak. Vypravovala jsem, prosila, že se potřebuju dostat k tetě. Vzali nás do Žitomiru na nádraží. Byla tma. Tehdy už byl manžel mé tetičky po sedmi letech doma, sice s podlomeným zdravím, ale pracoval – krmil koně a měli se líp. Otevřela jsem dveře: „Zinočka...“ Měli velkou radost. Skoro jsem při návratu zapomněla mluvit česky. Potom jsem dochodila školu a učila jsem se na kuchařku. Bratr musel v letech 1943 – 44 rubat v Donbasu uhlí.

A jak jste se dostala do Vysokého?

Po válce se Češi mohli vrátit do Čech. O přesídlení mne a bratra žádali rodiče mého tatínka už před válkou. Zkoušeli to přes Červený kříž, přes paní Kateřinu Peškovou, manželku Maxima Gorkého, spisovatele. Všechno marné – sovětské úřady převoz nepovolily. Do Čech k dědečkovi jsme se dostali v únoru 1947. To mi bylo sedmnáct. V Plzni nás vyložili. Celá skupina z vlaku zůstala nějaký čas, než byly rodiny umístěny, v Třemošné. V býva-

lém oploceném lágru pro trestance jsme žili, vařili nám tam, chodili jsme tancovat. Poslala jsem bratra, aby na adrese, kterou jsme měli a kde o nás věděli, našel dědečka. Dědečkova dcera dostala vilku v Tyršově ulici ve Vysokém. Dala mi dopisy od tatínka. Přijela jsem s kufříkem, ještě ho mám. Moje teta mě z

Ukrajiny přijela v roce 1959 navštívit a tehdy jsem se dozvěděla, že byla čtyři roky ve vyhnanství na Sibiři za to, že neplnila jednotky v kolchozu. Jen díky dobrým lidem tam přežila. Můj bratr Viktor žil jinde, už zemřel. Zůstala jsem tady, vdala se do největšího statku, ale nebyl v dobrém stavu. Pracovala jsem v kuchyni v Sebě, pak v továrně. Byla jsem slušná sukařka. Kdo ale vlastnil půdu, musel do zemědělství. A tak jsem byla nucena pracovat v rostlinné výrobě.

Děkuji za vaše vzpomínání.

Ivana Řehořová

Vážení spoluobčané,

vzhledem k novému roku 2010 si Vás dovoluujeme upozornit, že od 1. 1. 2010 bude v rámci probíhajících reforem Policie České republiky zřízeno Krajské ředitelství Policie ČR Libereckého kraje se sídlem v Liberci. To nově vzniknuvší ředitelství pak bude zastřešovat Územní odbory Policie ČR Liberec, Jablonec nad Nisou, Česká Lípa a Semily. Obvodní oddělení

Policie ČR v Rokytnici nad Jizerou tedy bude spadat pod Územní odbor vnější služby Semily, Krajského ředitelství Libereckého kraje Liberec. Na teritoriálním umístění a místní příslušnosti našeho oddělení se však nic nemění a obvodnímu oddělení Policie ČR Rokytnice nad Jizerou přísluší tento služební obvod:

- k. ú. Města Rokytnice nad Jizerou a přilehlých částí,
- k. ú. Města Jablonec nad Jizerou a přilehlých částí,
- k. ú. Města Vysoké nad Jizerou a přilehlých částí,
- k. ú. obce Paseky nad Jizerou a přilehlých částí.

Adresa a personální obsazení obvodního oddělení Policie ČR Rokytnice nad Jizerou se nemění a pro úplnost si dovoluujeme Vám některé údaje opětovně zveřejnit:

adresa: Rokytnice nad Jizerou, Dolní Rokytnice čp. 359, 512 44

telefon: 481 522 333 (dozorčí služba)

fax: 974 475 731

e – mail: smooprok@mvr.cz

vedoucí oddělení: komisař npor. Bc. Josef Šelep

zástupce vedoucího oddělení: komisař npor. Jiří Vrána.

Na obvodním oddělení Policie ČR Rokytnice nad Jizerou je v současné době zařazeno celkem 15 policistů, kteří jsou 24 hodin denně připraveni chránit Vaše životy a Váš majetek. V případě potřeby nás kdykoliv kontaktujte na shora uvedeném telefonu nebo na lince 158!

Za kolektiv Obvodního oddělení Policie ČR Rokytnice nad Jizerou komisař npor. Bc. Josef Šelep, vedoucí oddělení

Vánoční nohejbalový turnaj dvojic
19. 12. na velkém sále sokolovny pořádal cykloklub.

o

Lyžařská sezóna začala na Šachtách 18. prosince. U Matoušků se zasněžovalo už 3. 12., pak přšelo.

První dny před svátky to bylo dobré. 23. prší. Zasněžovalo se. Nejideálnější počasí začalo v lednu, kdy mrzlo a připadl sníh. Během Vánoc přšelo, ale lidí bylo dost. Jezdilo se na technickém sněhu. Nedalo se na běžkách ani velkých skútrech. První týden v lednu byly sjezdovky tvrdé, zmrzlé, pro zkušené lyžaře. Dvě školy – z Liberce a z Prahy. Večerní lyžování teprve začíná. Druhý týden pěkně a večer se lyžuje. Jinak hlavně školy. Sníh dobrý, ale mohl by připadnout. Více lidí o víkendu než ve všední den.

Třetí týden sněhové podmínky dobré, školy, hosté i ze zahraničí. Konec ledna:

ČESKÝ POHÁR V BĚHU NA LYŽÍCH

Tento závod kategorie dospělých se měl dle původního rozpisu konat ve dnech 15. – 17. 1. 2010 na našich tratích ve Vysokém nad Jizerou. Veškerá příprava k tomu také směřovala. Pro atraktivní závod skiduatlonu (lidově „přezouvačka“) jsme homologovali dvě nezávislé tratě pro klasiku a bruslení a zhotovili jsme 70 přezouvacích boxů.

Závod navíc měl být poslední příležitostí nominovat se na letošní ZOH.

Tato zima však zatím běžeckému lyžování ve Vysokém nepřála. Sedmadvacátého prosince jsme zrušili tradiční „Vysocké kriterium“ z důvodu nedostatku sněhu. A stejný problém nás postihl při závodu Českého poháru.

Důležitost tohoto závodu však nám nedovolila závod zrušit a tak jsme hledali vhodné podmínky v okolních areálech.

Od polských Jakuzsyc, H. Míseček, na Benecku, v Jablonci nad Nisou až po Harrachov. Shodou okolností všude, kde se alespoň trochu dalo lyžovat, docházelo ke kolizi s jinou již předem plánovanou akcí.

Nakonec jsme se domluvili s Areálem a nově vzniklou OPS v Harrachově na dosněžení tratí a

úpravě alespoň 2,5 kilometrového okruhu.

V pátek se konal závod ve sprintu, kde dominovali repre-

foto PeHe

zestanti Kožíšek před Koukalem a v ženách Eva Skalníková. V intervalovém závodě klasickou technikou zvítězil Jiří Magál a v ženách Kamila Rajdlová. V nedělním závodě 5 / 5 km zvítězila Klára Moravcová a na trati 7,5 / 7,5 km Václav Kupilík.

Pro pořadatele byly tato závody velmi náročné protože program byl přizpůsoben programu závodů ČSOB, který se zde uskutečnil ve shodném termínu. Naši rozhodčí a pořadatelé tak byli na tratích od rána až do večera po tři dny. Závod byl však také zároveň dobrou „secvičnou“ pro naše rozhodčí na další závod (MČR dospělých), který náš klub bude pořádat ve dnech 25.–28. 3. 2010 na Horních Mísečkách.

Za pořadatele Zdeněk Seidl, sekretář TJ Vysoké nad Jizerou

Střípky z jednání výboru Českého Ski klubu

Zimní Masters – Světové hry ve Slovinsku 25. 1. – 31. 1. 2010. Z našich závodníků se účastní Blanka Paulů a Josef Vejnar. „Jilemnická padesátka“ – v sobotním závodě volnou technikou Josef Vejnar a Blanka Paulů zvítězili ve svých kategoriích na 25 km.

V nedělním závodě klasickou technikou na 50 km obsadil Petr Nesvadba 8. místo z 280 startujících

Na Krajském přeboru v Lučanech v kategorii mladších dorostenek zvítězila naše závodnice Pavla Šaldová.

Lyžařský oddíl ve spolupráci s KČT Vysoké nad Jizerou bude udržovat no-

vou trasu „desítky“, která zavede lyžaře k nové rozhledně u borovice. Nástup je možný od sokolovny nebo od divadla Krakonoš.

I v běžeckém areálu se připravuje lehčí značená lyžařská trasa pro turistické lyžaře. Čekali jsme jen na zlepšení sněhových podmínek.

„Závody po staru“ – na četné dotazy odpovídáme, že příští závody se uskuteční začátkem března 2011. Další potom ke 110. výročí založení Českého Ski klubu ve Vysokém nad Jizerou v roce 2013.

Náš Klub letos uspořádal již tyto závody:

2. – 3. 1. 2010 Pohár Libereckého kraje předžáků v Alpských disciplínách. Dále 15. – 17. 1. 2010 závod Českého poháru dospělých v Harrachově. 17. – 18. 2010 sportovní hry Subterra. A posledním závodem byla akce 22. – 23. 1. 2010 pro Metrostav.

Ještě máme v letošní sezóně pořádat finále předáků Libereckého kraje v AD. Dále MČR železničářů a ve dnech 25. – 28. 3. 2010 na Horních Mísečkách mezinárodní závod FIS – MČR dospělých v běhu na lyžích.

Za výbor Ski klubu Zdeněk Seidl

foto AIHe

Zemřel M. Bělonožník

Dne 12. 1. 2010 nás opustila ve svých 91 letech legenda lyžování a zejména skoku na lyžích rodák z blízké Zlaté Olešnice Miloslav Bělonožník, nar. 11. 7. 1918. Byl Mistrem republiky v roce 1948, kdy se též zúčastnil ZOH ve Sv. Mořici a obsadil 16. místo. 11. 3. 1955 jako první Čechoslovák překonal hranici 100 m, výkonem 102 a 107 m. Následující den jej překonal harrachovský Hubert Rieger výkonem 111 m, na lyžích, které máme ve výsockém muzeu. Od roku 1953 byl členem skokanské komise mezinárodní lyžařské federace FIS a od roku 1969 dlouholetým předsedou subkomise pro stavbu můstků. Jeho zásluhou vznikly můstky na libereckém Ještědu i harrachovský mamučák. Zavedl evidenci všech světových můstků a jejich homologaci a vystavování certifikátů. Aktivně hovořil v 6 jazycích. V roce 1942 najel tehdy největší můstek na Kopanině, velikostí ho předčil v roce 1951 náš můstek v Šachtách. Ve svých 48 letech najel 24. 1. 1967 velký můstek na Ještědu. V roce 1970 byl ředitelem skokanské části MS ve Vysokých Tatrách. Skokani se s ním byli rozloučit 20. 1. 2010 v Liberci a za Český ski klub Vysoké nad Jizerou se se svým trenérem rozloučili Ruda Doubek a Pavel Berka. To, co udělal pro rozvoj československého lyžování zůstane v trvalé paměti všech příznivců lyžování.

Pavel Berka

Klub českých turistů TJ Vysoké
Ve stopě první středoevropské padesátky se pojede 6. února 2010. Lyžař-

sko – turistická akce startuje od sokolovny od 7 do 10 hodin na tratě 10, 25, 50 a 55 km.

o

Pozvánka na volejbal

Družstvo mužů skončilo v podzimní části sezóny Krajského přeboru I. třídy (čtvrtá nejvyšší republiková soutěž) v neúplné tabulce na 5. místě s vyrovnanou zápasovou bilancí 8 výher a proher. Na medailové umístění jim tak schází pouze jedno vítězství. Je však nutno podotknout, že některé porážky byly naprosto zbytečné a muži se tak připravili o lepší výchozí pozici do jarních bojů.

Je velká škoda, že nám z důvodu malé návštěvnosti schází domácí prostředí, které by dokázalo hráče nabudit, vyhecovat k lepšímu výkonu a zároveň přispět i k lepší atmosféře momentálně nejúspěšnějšího kolektivního sportu ve Vysokém nad Jizerou.

Tímto chceme pozvat příznivce z řad sportovní veřejnosti na kvalitní sport nad vysokou síť. V jarní části sezóny hrajeme v domácím prostředí pouze třikrát a proto je podpora diváků zvláště vítána. Domácí utkání jsou v rozpisu vyznačena tučně. Pro úplnost informací je přiložena ještě vyrovnaná tabulka soutěže, kdy je každé družstvo schopné porazit kohokoliv.

Krajský přebor mužů I. třída – Jarní část:

13. 2. 2010 Tanvald : Vysoké nad Jizerou

20. 2. 2010 Vysoké nad Jizerou : Malá Skála

27. 2. 2010 Turnov : Vysoké nad Jizerou

p. Družstvo	utkání	V	P	S	sety	míče	body
1. TJ Turnov A	16	14	2	0	45:17	1445:1247	30
2. TJ Sokol Malá Skála A	16	12	4	0	40:21	1382:1246	28
3. TJ Rumburk	16	9	7	0	32:26	1133:1081	25
4. TJ Spartak Smržovka	16	9	7	0	36:32	1298:1267	25
5. TJ Vysoké nad Jizerou	16	8	8	0	31:33	1393:1418	24
6. TJ Jiskra Tanvald A	16	5	11	0	24:38	1303:1374	21
7. TJ Sokol Tesla Stráž nad Nisou	14	6	8	0	23:27	1075:1127	20
8. TJ Tatran Jablonné v Podještědí A	16	4	12	0	19:40	1259:1402	20
9. TJ Slovan Varnsdorf A	14	3	11	0	19:35	769:895	17

6. 3. 2010 Smržovka : Vysoké nad Jizerou

13. 3. 2010 volno

20. 3. 2010 Varnsdorf : Vysoké nad Jizerou

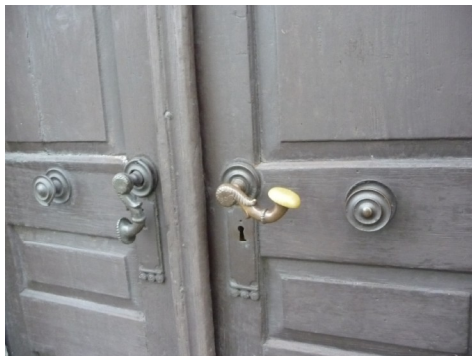
27. 3. 2010 Vysoké nad Jizerou : Rumburk

3. 4. 2010 Stráž nad Nisou : Vysoké nad Jizerou

10. 4. 2010 Vysoké nad Jizerou : Jablonné v Podještědí

*Za družstvo mužů
Jaroslav Nechanický*

VYSOCKÉ DETAILS

Sklenařice

Dne 11.12. 2009 proběhlo rozsvěcení vánočního stromku i ve Sklenařicích. Každý, kdo si přinesl vlastní hrneček, si mohl dát grog nebo čaj zdarma. Celá akce byla zahájena v 16:00 a zúčastnil se i pan starosta Matura.

Dne 6. 3. 2010 proběhne ve sklenařické sokolovně tradiční Babí hop, k tanci zahraje Elektrolux. Začátek ve 20:00. Druhý den – 7. 3. bude od 14:00 dětský karneval. Obě akce jsou pořádány hasiči.

Zuzana Vitvarová

Helkovice – ženy / muži do 6 let: 0 / 2, 7 – 18: 0 / 1, 19 – 40: 2 / 9, 41 – 60: 4 / 2, 61 – 80: 3 / 7, nad 80 let: 0 / 1. Celkem 9 / 22 = 31.

Horní Tříč – ženy / muži do 6 let: 1 / 1, 7 – 18 : 9 / 4, 19 – 40: 18 / 26, 41 – 60: 19 / 22, 61 – 80: 10 / 11, 81 – 90: 4 / 3, 91 – 100 let: 3 / 0. Celkem 64 / 67 = 131.

Sklenařice – ženy / muži do 6 let 4 / 4, 7 – 18: 12 / 17, 19 – 40: 28 / 25, 41 – 60: 22 / 27, 61 – 80: 17 / 22, 81 – 90: 8 / 3, 91 – 100 let: 1 / 1. Celkem 92 / 99 = 191.

Stará Ves – ženy / muži do 6 let: 2 / 0, 7 – 18: 0 / 3, 19 – 40: 4 / 6, 41 – 60: 4 / 7, 61 – 80: 13 / 6, 81 – 90 let: 1 / 2. Celkem 24 / 24 = 48.

Vysoké nad Jizerou – ženy / muži do 6 let: 26 / 32, 7 – 18: 53 / 56, 19 – 40: 138 / 169, 41 – 60: 99 / 115, 61 – 80: 87 / 81, 81 – 90: 28 / 12, 91 – 100: 3 / 2. Celkem 434 / 467 = 901.

Celkem za obec 623 žen a 679 mužů = 1302 obyvatel.

Průměrný věk – Helkovice: 45,58; Horní Tříč: 44,18; Sklenařice: 42,73; Stará Ves: 50,79; Vysoké nad Jizerou 39,86. Všechny obce **41,25**.

Stav k 1. 1. 2010 – **1299**: narození – 12, úmrtí 16, přihlášení 29, odhlášení 22.

Uzavřeno 10 **manželství** (z toho 2 místní) – 7 v obřadní síni, 3 mimo, z toho 1 ve Tříči a 1 v Roprachticích.

Dům penzion pro **důchodce**: 20 bytů,

22 obyvatel, od září po zemřelých – p. Noskovi bydlí B. Mandlová, po pí Strnádkové S. Hubačiková a po J. Kocfeldové J. Kliešťová.

Hana Holečková 71 let
Danuše Martincová 77 let
Hedvika Kellnerová 83 let
Eva Jarůšková 83 let
Hana Šírová 84 let
Karel Bartoniček 86 let
Maruše Kobrová 72 let
Jiří Pičman 72 let
Milada Dlabolová 76 let
Karel Haas 79 let
Věra Rónová 80 let

Josef Bartoniček 80 let
Štefánia Nečásková 80 let
Júlie Hladíková 82 let
Milada Bažantová 84 let
Božena Ducháčková 86 let
Věra Voříšková 92 let
Bohumír Hajný 92 let

Marie Poloprutská 70 let
Danuška Vodseďálková 76 let
Josef Filounek 79 let
Helmut Stiller 71 let

Milena Patočková 77 let
František Patočka 79 let
Eva Kavanová 80 let
Jarmila Patočková 87 let
Ladislav Metelka 87 let
Ludmila Habová 97 let
Josef Nosek 78 let
Bohumil Vondrák 91 let

Ing. Jiří Svoboda 73 let
Anna Vránová 82 let

Josef Škoda 86 let

Miloš Hrubý 86 let

Ludmila Stehlíková 91 let

*Do dalších let přejeme
hodně zdraví a štěstí!*

Diamantová svatba

Manželé **Jarmila a Vladimír Hladí-
kovi** z Vysokého nad Jizerou oslavili
26. 1. 2010 60 let společného života.

Blahopřejeme!

Curriculum vitae Jiřinky Ďoubalíkové

Narodila jsem se 14. června 1923 *(ve stejný den jako Palacký)* ve Vysokém nad Jizerou. Základní vzdělání jsem nabyla v obecné a měšťanské škole ve Vysokém (4 třídy měšť. školy) 1929 – 1938. V r. 1938 až 1940 jsem absolvovala dvouletou střední školu pro ženská povolání v Hořicích v Podkrkonoší. Po ukončení jsem nastoupila do učebního poměru v knihkupecké a papírnické prodejně svého otce Josefa Mařatky ve Vysokém. Učební doba trvala 3 roky 1940 – 1943. 4. prosince 1943 jsem se provdala za učitele Karla Ďoubalíka z Vysokého. V učební době jsem navštěvovala dvouletou učňovskou školu v Semilech. V praxi jsem zůstala nadále až do narození první dcery, t. j. do 30. srpna 1945. Pak jsem zůstala v domácnosti do r. 1957. 9. srpna 1949 se mi narodila druhá dcera. 1. března 1957 jsem nastoupila jako uklízečka a průvodkyně ve Vlasti-

vědném muzeu ve Vysokém. Od r. 1959 jsem 7 let do r. 1966 pracovala jako vedoucí papírnické prodejny Jednota ve Vysokém. Z finančních důvodů jsem odešla do textilní továrny Seba 13 ve Vysokém jako pomocná dělnice v čistírně zboží. Na žádost MěstNV, po dohodě s vedením podniku a souhlasem svým, jsem byla uvolněna na místo odcházející ředitelky Vlastivědného muzea. Místo jsem nastoupila 1. února 1968, kde jsem ve funkci vedoucího pracovníka zůstala 10 let až do odchodu do důchodu. Jako brigádnice jsem v muzeu pracovala do r. 1983. Od 1. dubna 1984 jsem pracovala jako brigádnice ve vysoké Střediskové *(Městské)* knihovně. *(Do roku 1995).*

Jiřinka působila deset let v knihovně jako dobrá duše. Byla ochotná k jakékoli práci, při které využila i svoji zručnost a znalosti z dob učení u tatínka. Kromě jiného spravovala poškozené knihy, lepila, sešivala, vázala časopisy, obalovala knihy, skvěle balila balíky na poštu, obstarávala pochůzky, dělala kartotéky z výstřižků apod. Pomáhala se vším, co bylo potřeba, přispěla i radou například při činnosti s dětmi. Často později, když jsem ji občas třeba při příležitosti jejich narozenin navštěvovala ve vzorně udržovaném bytě rodinného domu, vzpomínala jak moc ráda v knihovně se mnou

byla a jak jí chybí. K mé škodě jsme se pak viděly málo. Byla známa jako vyhledávaná vysocká pamětnice. Od ní vím mimo jiné co znamená výraz „vysockej nemrát“. Znala spoustu lidí nějak spojených s Vysokým i známých osobností, byla věřící a vysocká patriotka. Patřila k vysockým osobnostem. Její jméno bylo spojené hlavně s muzeem, ale i s divadlem a tělovýchovnou jednotou. Ještě po sedmdesátce „chodila“, jak říkala, na běžkách. Ve Vysokém strávila celý život. Vždycky obdivovala svou sestru Blaniku. Měla ráda svou rodinu, dožila se i právnoučat. Byla někdy úzkostlivá. Mnoho let ji trápily nemoci. Často mi vyprávěla. Pamatuji se, jak v 70. letech uspořádala v muzeu úžasnou výstavu střeleckých terčů Jeňýka Ant. Pacáka, bývalého bubeníka Olympiku, vzpomenu si na její sejkory na plotně, nezapomněla jsem, jak jsme spolu byly na houbách. Čest její památce. Sbohem, Jiřinko.

Kurzívou I. Řehořová

Vzpomínka na babičku

Bylo 2. ledna 2005, půl sedmé ráno, z postele mě vytáhl hlas dědy, tušila jsem cosi nepříjemného a smutného. Vstala jsem a šla se podívat dolů, děda tam byl, stalo se něco, co mi nedovolilo spát dál, co se mi vrylo do paměti a co mi vehnalo slzy do očí. Babička odešla. 2. ledna to bylo 5 smutných let, kdy já vzpomínám na ty vráscité dlaně a na úsměv babičky Marcely Knopové (rozené Zajícové), vzpomínám na její chvályhodná a motivující slova, která mě „donutila“ k dalšímu studiu. Vzpomínám na její lásku ke

knížkám, kterou jsem po ní zdělila, vzpomínám na její výborné obědy, sladký pudink s ještě sladší šlehačkou, vzpomínám na to, jak jsme spolu seděly ve stínu mocného jasmínu a povídaly si o krásách světa a o tom, jak je pro nás obě snadné skládat básničky. Básničky už neskládám a vždy, když ucítím jasmín, vzpomenu si na Tebe, babi.

Vnučka Šárka

Úmrtí

Dne 4. 10. 2009 zemřela v Žamberku ve věku 85 let paní **Edita Böhmová**, manželka bývalého faráře sboru.

Dne 24. 11. 2009 zemřela ve věku 98 let rodačka z Vysokého, naše čtenářka z Těchonína, paní **Anna Filipová**, roz. Patočková.

Dne 10. 12. 2009 zemřela paní **Jiřina Ďoubalíková** roz. Mařátková z Vysokého nad Jizerou ve věku 86 let.

Dne 14. 12. 2009 zemřela paní **Zdenka Schubertová**, farářka církve československé husitské (ve Vysokém působila v letech 1958, 1990 až 1997) ze Zlaté Olešnice ve věku 80 let.

Dne 19. 1. 2010 zemřel ve Vysokém nad Jizerou pan **Jaroslav Zeman** ve věku nedož. 80 let.

Všem pozůstalým vyjádřujeme upřímnou soustrast.

S vděčností **děkuji** sboru dobrovolných hasičů, všem přátelům a známým za rozloučení s našim drahým manželem, tatínkem a dědečkem Jaroslavem Zemanem, za květinové dary, za slova útěchy a povzbuzení.

Anna Zemanová s rodinou.

Chovatelské potřeby

ZVERI-MAX

Nabízíme široký sortiment značkových krmiv, chovatelských potřeb a doplňků pro Vaše mazlíčky.

Každý týden nové akce, super ceny a kvalita

Provozní doba

* PO - PÁ : 8 – 17 hod.

* SO : 9 – 13 hod.

mimo provozní dobu volejte

Najdete nás u vlakového nádraží

Jablonec nad Jizerou

www.zveri-max.cz

Tel.: +420 605 964 788

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník XLIII-1-2/2010, ikonky: Denisa Šimková, Lenka Bělohávková, František Lukeš, Roman Dolenský,
redakce: Ivana Řehořová,
náklad 450 ks, cena 12 Kč, příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz,
tel: 481 540 278, výtiskl H&H Servis 2010.